

Dosarul nr. 2ra-2011/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecătorul: A. Miron
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alla Ratnicova reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alla Ratnicova împotriva lui Andrei Gudenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Alla Ratnicova reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

c o n s t a ț ă :

La 04 mai 2016, Alla Ratnicova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Gudenco cu privire la încasarea datoriei în sumă de 50211,05 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXXX din 14 august 1998 înregistrat la OCT Chișinău la 13 iunie 2002, părțile au devenit proprietari ai apartamentului nr. XXXXXX blocul XXXXXX din str. XXXXXX mun. XXXXXX, iar în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXXX din 07 iulie 1995 înregistrat la OCT Chișinău la 13 iunie 2002, părțile au devenit proprietari ai ap. XXXXXX, blocul XXXXXX din bd. XXXXXX mun. XXXXXX.

Alla Ratnicova a precizat că prin hotărârea din 17 iunie 2011 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, devenită irevocabilă prin decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost partajată proprietatea privată în devălmășie a părților, reclamantei fiindu-i transmis apartamentul nr. XXXXXX bloc XXXXXX din str. XXXXXX mun. XXXXXX, iar pârâtului apartamentul XXXXXX bloc XXXXXX din bd. XXXXXX mun. XXXXXX.

Reclamanta a menționat că în perioada anilor 2002-2016 la serviciile comunale s-a acumulat o datorie în mărime de 9 704,69 lei, din care ½ urmează a fi achitată de pârât, ce constituie suma de 4852,35 lei.

Reclamanta a punctat că, pentru această perioadă a achitat și suma de 60160,30 lei, din care ½ urmează a fi restituită de pârât, ce constituie 30 080,15 lei. Astfel pârâtul urmează să-i restituie suma de 34932,5 lei pentru serviciile comunale la apartamentul nr. XXXXXX bloc XXXXXX str. XXXXXX mun. XXXXXX.

Alla Ratnicova a indicat că și în perioada anilor 2007-2016 a achitat serviciile comunale în sumă de 27 868,79 lei, din care pârâtul urmează să-i restituie ½, ceea ce constituie 13 934,3 lei.

Totodată reclamanta a susținut că în perioada anilor 2002-2016 s-a acumulat datoria la impozit pe bunuri imobile pentru apartamentul XXXXXX bloc XXXXXX din str. XXXXXX mun. XXXXXX în sumă de 2 688,5 lei, astfel, pentru datoria existentă la impozitul respectiv pârâtul, la fel, urmează să-i achite ½ cotă-parte, ceea ce constituie 1344,25 lei.

Reclamanta a specificat că prin somația din 18 aprilie 2016 adresată reprezentantului pârâtului, avocatul Andrei Briceag, a solicitat achitarea datoriei acumulate în termen de 7 zile, însă aceasta a fost neglijată.

Ținând cont de cele relatate, întemeindu-și pretențiile pe dispozițiile art. 554 Cod civil, 166-167 Cod de procedură civilă, Alla Ratnicova a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea de la Andrei Gudenco datoriei în sumă de 50 211,05 lei, compensarea cheltuielilor de judecată și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub forma sechestrului asupra bunului imobil ap. XXXXXX bloc XXXXXX din mun. XXXXXX, bd. XXXXXX cu nr. cadastral XXXXXX.

Prin încheierea din 30 mai 2016 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile, mijloacelor bănești aflate pe conturile pârâtului Andrei Gudenco.

Prin hotărârea din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) cererea de chemare în judecată a fost respinsă și ridicat sechestrul aplicat prin încheierea din 30 mai 2016 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău asupra bunurilor mobile și imobile, mijloacelor bănești aflate pe conturile pârâtului Andrei Gudenco.

În susținerea soluției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate și nu se încadrează în prevederile legii, motiv din care acțiunea urmează a fi respinsă.

La 29 iunie 2017 Alla Ratnicova reprezentată de avocatul Alexei Croitor a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, totodată solicitând scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea din 31 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului, nu s-a dat curs

cererii de apel cu acordarea apelantei termen de 10 zile din ziua recepționării copiei prezentei încheieri, pentru lichidarea neajunsurilor și anume, depunerea cererii de apel motivate și prezentarea dovezii achitării taxei de stat în mărime de 1129,75 lei. A fost fixată ședința pentru soluționarea primirii apelului pentru data de 24 ianuarie 2018 ora 10:30.

La 13 noiembrie 2017, Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a declarat recurs împotriva încheierii din 31 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de apel în partea respingerii cererii privind scutirea de la plata taxei de stat și soluționarea problemei în fond, prin care Alla Ratnicova să fie scutită de taxa de stat pe motivele indicate în cerere.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor și menținută încheierea din 31 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

La 23 ianuarie 2018 Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a prezentat cererea de apel motivată, dovada achitării taxei de stat și a solicitat admiterea cerințelor inițiale.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

La 01 august 2018 Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii de încasare de la Andrei Gudenco a datoriei de 50211,05 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, deoarece instanța ierarhic inferioară a aplicat eronat normele de drept material exprimate prin neaplicarea legii care urma a fi aplicată, aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a legislației privind obligațiile contractuale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 28 aprilie 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, la 01 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității

recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Alla Ratnicova, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean